

hvor fast Ansættelse opnaas ved den Kommunes Skolevæsen, hvor saadan Virksomhed har været udøvet. Hvorfor saa ikke ogsaa sidestille Konstitution med Time-lærervirksomhed ved Anciennetetsberegningen i det særlige og meget begrænsede Forhold, som det her fremdragne Punktum omhandler.

Det næste Punkt, som jeg kunde ønske kortelig at omtale, vedrører Anciennetet for Lærere ved Privatskoler. Det vides jo, at Seminarielærere og Latinskolelærere ved Overgang til Ansættelse ved det offentlige Skolevæsen medføre Anciennetet. Jeg er ikke blind for, at det mulig vil føre til for vidtrækkende Konsekvenser at give Lærerne ved samtlige Privatskoler en tilsvarende Indrømmelse, men jeg vil anse det for meget ønskeligt, om en saadan Indrømmelse i hvert Fald kunde gives Lærerne ved de statsanerkendte Realskoler. Det forekommer mig nemlig, at særlig disse Skoler have Krav paa Hensyntagen, fordi de virke under vanskelige Forhold, fordi de repræsentere et betydningsfuldt og integrerende Led af vort hele Skolevæsen, og fordi jeg mener, at det vil være en hensigtsmæssig Taktik for Staten at behandle disse Skoler kulant, idet det vel neppe kan nægtes, at disse Skolers Opretholdelse reducerer væsentlig Statens Udgifter til Skolevæsenet. Hvis Realskolelærerne ikke kunne opnaa Anciennetet, saa vil det jo føre til, at det vil blive overordentligt vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for Realskolerne at sikre sig de fornødne gode Lærerkrafter, navnlig efter at de unge Lærere nu ved blot 2 Aars Virksomhed kunne opnaa fast Ansættelse. Jeg skønner ikke rettere, end at ogsaa den offentlige Skole er vel tjent med, at der opretholdes en nærmere Forbindelse mellem denne og Realskolerne, og det forekommer mig, at den virksomste og hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa denne Forbindelse kunde opretholdes, var at indrømme Lærerne ved Privatskolen, i hvert Fald, som nævnt, ved de statsanerkendte Realskoler, en Anciennetet som den her omhandlede.

Der er jo i de sidste Dage fremkommen fra Lærerforeningens Bestyrelse en Ønskeseddel, som indeholder ikke saa ganske faa Ønsker. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale disse Ønsker. Efter hvad det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) udtalte, er der Udsigt til, at det foreliggende Forslag vil blive henvist til Udvalgsbehandling, hvor der da vil

blive al fornøden Adgang til at underkaste ogsaa disse Ønsker en nærmere og velvillig Prøvelse. Jeg skal derfor indskrænke mig til, hvad jeg her har udtalt, idet jeg sluttelig skal anføre, at jeg vil sætte megen Pris paa, om der maatte kunne vindes Stemning for Gennemførelse af de Ønsker, som jeg her for mit personlige Vedkommende har fremsat, saaledes at Lovforslaget kunde komme til at undergaa de, som jeg synes, forholdsvis beskedne Ændringer, for hvilke jeg her har gjort mig til Talsmand.

J. Pedersen: Jeg ønsker at udtale min Paaskønnelse af Forslagets § 12, hvorved der gives en Forhøjelse af Tilskuddet til Friskolerne, saaledes at det Tilskud, som den enkelte Skole herefter vil modtage, maa antages at kunne komme til nogenlunde at staa i Forhold til det, man forudsatte ved Skolelovens Behandling for 5—6 Aar siden. Men jeg vil samtidig udtale min Beklagelse over, at Friskolen i Byerne ogsaa efter dette Forslag fredeles vil være afskaaren fra under nogen Form at faa Del i Statstilskuddet. Disse Skoler ere ikke mange, men de, der ere — i hvert Fald gælder det dem, jeg kender — gøre en god Gerning, og de arbejder i Reglen under vanskelige Forhold, idet største Delen af deres Elever ere fra uformuende Hjem, hvorfra der altsaa ikke kan udredes store Skolepenge. Det er, forekommer det mig, haardt nok, at disse Skoler, blot fordi de ligge paa Købstadgrund, skulle være afskaarne fra de Fordele, som Skoler af lignende eller samme Art paa Landet have. Jeg vil tillade mig at spørge den ærede Minister, om han vil modtage et Ændringsforslag, der satte ham i Stand til at anvende den Del af det Beløb, der staar til hans Raadighed til Fordeling, som Støtte til dem af disse Skoler, som han maatte finde fortjente det. Den ærede Minister kan jo stille sine Fordringer, og jeg vilde ikke finde det urimeligt, om han til disse Fordringer henregner et Forlangende om, at vedkommende Skole kan møde med den Anerkendelse, som ligger i, at den modtager Tilskud fra den stedlige Kommunalbestyrelse. Jeg tror ikke, at Kommunerne som Regel understøtte disse private Skoler i Byerne, men jeg føler mig overbevist om, at de Skoler, som virkelig fortjene Anerkendelse, ikke ville komme til at savne denne fra nogen Kommunes Side, naar de ved Hjælp af et saadant Tilskud fra Kommunen ogsaa kunde faa Statsunderstøttelse. Jeg tillader mig at